

**NGŨ PHẦN GIỚI BỐN
(CŨNG GỌI LÀ DI TẮC GIỚI BẢN)**

Đại đức Tăng lắng nghe! Đang là mùa Đông, thiếu một đêm thì qua một tháng, trong ba tháng tiếp có dư thêm một đêm, sự già chết đến gần, pháp Phật sắp hủy diệt. Các Đại đức hãy vì sự đặc đạo mà nên một lòng siêng cầu tinh tấn. Tại sao phải thế? Vì chư Phật một lòng siêng cầu tinh tấn nên đã chứng đắc Chánh đẳng Chánh giác Vô thượng, huống gì là các pháp thiện khác. Tăng nay đã hòa hợp, người chưa thọ giới Cụ túc đã ra khỏi đây, trước hết xin hỏi Tăng hòa hợp để làm việc gì? (Một người thưa để Bố-tát, thuyết giới). Các Đại đức! Vì các Tỳ-kheo đời vị lai mà thuyết giới, gửi dục và thanh tịnh.

*Cung kính chấp đôi tay Cúng
đường Đấng Thích Tôn Tôi
nay sắp nói giới
Tăng một lòng lắng nghe.
Dù là một tội nhỏ
Tâm phải lo sợ lớn
Luôn một lòng sám hối
Sau đừng tái phạm nữa.
Tâm ngựa chạy đường ác
Buông lung khó kìm chế
Phật giảng nói giới pháp
Cũng như cương hàm bén.
Từ miệng Phật giáo giới
Người thiện luôn tin nhận
Người này “Ngựa” điều thuận
Phá được quân phiền não.
Nếu không tuân lời dạy
Cũng không yêu thích giới
Người này “Ngựa” không thuần
Chìm trong quân phiền não.
Là người hộ trì giới
Như trâu mao thương đuôi
Buộc tâm không buông lung
Như khỉ bị xiềng giữ
Ngày đêm thường tinh tấn
Cầu trí tuệ chân thật*

*Người này trong pháp Phật
Được mạng sống thanh tịnh.*

Đại đức Tăng lắng nghe! Nay là ngày mười lăm Bố-tát thuyết giới. Nếu thời gian thích hợp đối với Tăng, Tăng chấp nhận nghe giới thì một lòng cùng nhau Bố-tát. Đây là lời tác bạch.

Vị nào có tội thì phải phát lồ, không tội thì im lặng. Do im lặng nên biết các Đại đức thanh tịnh. Trong chúng, nếu Tỳ-kheo biết như vậy qua Ba lần xướng hỏi, nhớ có tội mà không phát lồ thì phạm tội cố ý nói dối. Đức Phật dạy tội cố ý nói dối làm ngăn cách đạo pháp. Trong chúng, nếu Tỳ-kheo như vậy, muốn cầu pháp thanh tịnh, nhớ có tội thì phải phát lồ, phát lồ thì được an ổn. Không phát lồ tội càng thêm sâu nặng.

Các Đại đức! Tôi đã nói tựa Giới kinh xong, nay xin hỏi các Đại đức: Trong chúng này thanh tịnh không? (Ba lần hỏi như vậy). Các Đại đức trong đây thanh tịnh, do im lặng, việc này tôi ghi nhận như vậy.

BỐN PHÁP BA LA DI

Các Đại đức! Đây là bốn pháp Ba-la-di, mỗi nửa tháng đều tụng theo Giới kinh:

1. Nếu Tỳ-kheo, chúng Tăng đã hòa hợp thọ giới Cụ túc, phạm giới không hoàn giới, không ra khỏi tưởng, hành dâm kể cả hành dâm cùng với loài súc sinh, Tỳ-kheo này phạm tội Ba-la-di, không được sống chung.

2. Nếu Tỳ-kheo, vật ở trong làng xóm, hoặc nơi đất trống hoang vắng, không cho mà lấy gọi là ăn trộm vật. Nếu vật đã không cho mà cố lấy, Vua hoặc quan bắt trói hoặc giết, hoặc kết tội trộm cắp, hoặc nói “Người là tiểu nhân, kẻ ngu si, là giặc”. Tỳ-kheo có các tướng trạng như vậy thì Tỳ-kheo này phạm tội Ba-la-di, không được sống chung.

3. Nếu Tỳ-kheo, đối với người hoặc giống người đích thân giết hoặc bảo người giết, tự mình cầm dao đưa, hoặc bảo người cầm dao đưa cho họ, hoặc khuyên bảo giết, hoặc ca ngợi chết, hoặc nói: “Ôi! Người sống xấu ác như vậy để làm gì, chết đi còn hơn sống”. Người này do động cơ như vậy mà chết thì Tỳ-kheo này phạm tội Ba-la-di, không được sống chung.

4. Nếu Tỳ-kheo, không biết, không thấy mà nói pháp hơn người, tự xưng: Biết như vậy, thấy như vậy. Về sau, các Tỳ-kheo, hoặc hỏi, hoặc không hỏi, vì cầu thanh tịnh nên phát lồ: Không biết nói biết, không thấy nói thấy, trừ tăng thượng mạn. Tỳ-kheo này phạm tội Ba-la-di, không được sống chung.

Các Đại đức! Tôi đã nói bốn pháp Ba-la-di, nếu Tỳ-kheo phạm mỗi một giới trong bốn giới này là phạm Ba-la-di, không được sống chung. Như trước khi chưa thọ giới, sau khi phạm cũng vậy. Tỳ-kheo phạm Ba-la-di không được sống chung. Nay xin hỏi các Đại đức, trong bốn giới Ba-la-di này thanh tịnh không? (Hỏi Ba lần như vậy).

Các Đại đức trong các giới này đều thanh tịnh do im lặng, việc này tôi ghi nhận như vậy.